

Jakub Korčák

patří ke střední generaci současných českých režiséru činoherního divadla. Má za sebou řadu tvůrčích praktických zkušeností v různých českých divadlech. Od absolvování studia režie na katedře činohry pražské divadelní fakulty v roce 1984 setrvale režijně pracuje v řadě českých a moravských divadel i v zahraničí. Trvalým angažováním prošel na příklad jako umělecký šéf na př. ve Zlíně a brněnském Moravském Národním divadle, pracoval i několik sezón jako režisér ve Vinohradském divadle. Během studia absolvoval stáž na Státním institutu divadelního umění (GITIS) v Moskvě v ročnících A. Efrose, A. Vasiljeva a M. O. Knebel. Kromě činohry režíroval i operu.

Jakub Korčák představuje typ režiséra moderního inscenačního divadla, jenž se od počátku minulého století ustavil v evropském činoherním divadle a který svou tvorbu zaměřuje na interpretaci zvoleného textu; necítí potřebu text přepracovávat, měnit, ale snaží se svou inscenací vytvořit konkretizaci textu tak, aby se dotýkala problémů současnému diváku pochopitelných, srozumitelných a aktuálních. Na př. v Hradci Králové inscenoval Moliérova Tartuffa jako téma schopnosti či spíše neschopnosti bránit se zlu; všichni věděli, že Tartuffe je mocichtivý pokrytec, ale nikdo proti němu nic nedělal. V tomto smyslu představuje Jakub Korčák skutečně tvůrce náležejícího do klasického tradičního proudu činoherního divadla, jehož tvorba prozrazuje nepochybně poučenosť Otomarem Krejčou, u něhož v Divadle za branou II. byl po nějakou dobu angažován i vliv studia v Moskvě, kdy se učil chápout význam spolupráce režie a herců.

Jakuba Korčáka jsem učil jako studenta režie, později jsem s ním spolupracoval při výuce studentů režie, takže mohu říci, že jej znám dobře. Pokládám jej za vynikajícího pedagoga, neboť nechápe tuto činnost jako jakési přenášení zkušeností, ale jako osobitý podnět k tvořivosti, kdy vlastně znova studuje a poznává problém, který vyvstal před jeho studenty ať jejž musí společně řešit. Je nesporné, že jisté zkušenosti, které získal v zahraničí navíc nejen rozšiřují jeho vědomostní zázemí, ale umožňují mu nacházet i důležité a podstatné souvislosti současného vývoje divadla. Což samozřejmě rovněž přispívá k jeho pedagogické práci, v níž se kromě jiného zabývá o teorii režie, což je záležitost více než potřebná. Myslím, že Jakub Korčák celou svou profesní aktivitou – nemluvě o jeho osobních vlastnostech, jež se především vyznačují elementární slušností a citlivostí – je pedagogem, který maximálně přispívá k tomu, že ten divadelní druh, jež bychom mohli interpretační činohrou, dokazuje trvale svou životnost a sílu – a kromě toho jako pedagog rozvíjí budoucnost tohoto divadelního druhu.

J. M. Šašek

To jsou pro mne dostatečně pádné důvody k tomu, abych doporučil Jakuba Korčáka k profesorskému řízení.

J. Císař
PhDr. Jan Císař, CSc.
emeritní profesor AMU

Unhošť 24. září 2020